

**Комунальний заклад «Олександрівське НВО №1»
Староосотська філія**

**Виховний захід
з учнями та батьками 1 класу
Вчитель Бабич Надія Іванівна**

Найзаповітніша мрія людини — навчитися літати. Як птах — високо і вільно. Може, тому птахи завжди захоплювали й привертали увагу людей.

Ми милуємося барвами їхнього оперення, слухаємо їхні мелодійні пісні, дивуємося складній і незбагненній для нас поведінці. Ми дивимося у небо зі світлою радістю, коли чуємо клекіт гусей, що повертаються з вирію; завмираємо, вперше побачивши лелеку. Але поки що зима — із холодом, снігопадами, дощами і обледенінням, із короткими днями і довгими непривітними ночами. І слід знати, що за вікнами наших теплих осель живуть наші пернаті друзі. Пропонуємо ще раз поговорити про птахів, які взимку не відлітають у теплі краї.

Зима. І сніг летить, і вітер злиться.

І навіть щиглик на біду,

Хоч звичка в нього — бадьориться,

Притих під кущиком в саду.

Сніжинки білі — не комахи,

А ковдра біла — не тепло.

І повели розмову діти

- Давайте ж зробимо добро!

Так розпочалася робота по підготовці виховного заходу «Допоможи пташці» учнями класу та їх батьками .

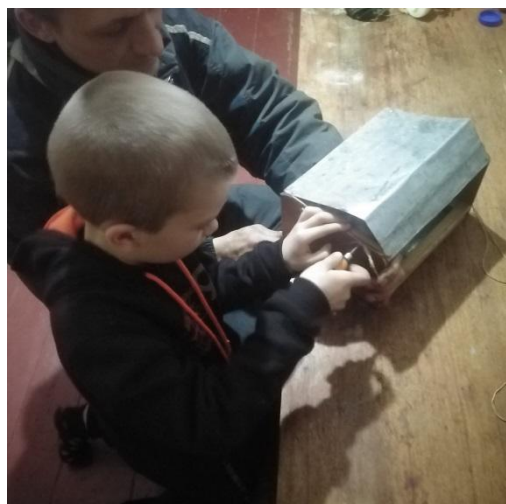
Спочатку було оголошено конкурс «Краща пташина їдальня». Кожна сім'я класу намагалась створити щось незвичне. І у них це одержалося. Адже стояло питання:

Як же жити бідним пташкам

У зимовий скрутний час?

Як же бути бідолашкам?

Пожалійте, люди, нас!

Світ прекрасний навколо тебе

— *Сонце ясне і синє небо,*

Птахи і звірі, гори і ріки

— *Нехай він буде таким навіки!*

(Пісня)

Птахи – одні з найцікавіших, найкращих створінь природи, вони є невідємною частиною природи, її окрасою. А яку велику користь приносять невтомні і крилаті захисники полів, лісів, лук, садів. Птахи – це друзі і захисники людини.

Снігом срібним, снігом білим

Все засипала зима.

І в полях і на подвір'ях

Ні зерниньки нема.

Ой, ти зимонько – зима,

В тебе жалості нема:

Снігом вкрила наш садок,

Розігнала всіх пташок.

Вітер твій гуде, шумить,

За вікном мороз тріщить,

А та віхола не раз,

Заганяла в хату нас.

У скрутний зимовий час

Залишилися у нас

Дятел, ворон, горобець,

Галка, щиглик і норець.

Омелюха і сорока, гамірлива – білобока,

Та синички з снігурами,

Та вівсянки з шишкарямию

Серед розсипу снігів

Чути їхній мужній спів.

Учитель. Чи добре ми знаємо птахів, які живуть поряд із нами взимку?

Синиці голодом намлілись

Така зима, така зима,

Оце б у вирій полетіти

Та Батьківщини там нема.

Синиця велика — досить незвичайний птах. Це один із небагатьох птахів, батьківщина яких — наші краї. Майже всі птахи, які живуть у нас, — вихідці з далеких тропічних джунглів, а синиця — наша, рідна. У нас її можна побачити на кожному кроці. Узимку можна підгодовувати синичок шматочками сала (тільки несолоного!), підвісивши їх на мотузку. Довготривале сусідство з людиною змінило психологію синиць. Неймовірно відважні, вони можуть брати корм із долоні людини та випрошувати насіння у тих, хто гуляє у парку.

Снігурі на гілочках, як кульки на ялиночках:

Червоні та кругленькі пташечки маленькі.

Чи знаєте ви, що вони живуть у вирії? Коли ви сердито дивитеся на термометр за вікном, натягуючи на себе три светри і неповоротку шубу, коли ви бурчите: «Залягти б на всю зиму в сплячку!», знайте — ви не праві. У нас зовсім по-курортному тепло. Принаймні саме такої думки дотримуються снігурі, які прилітають на зиму в наші, ну просто-таки літні широти. Для мешканця Півночі — снігура — наша зима — справжнє літо.

В зимові дні на стовпчиках.

На вітах, на дахах

Сидять малі горобчики.

У сірих піджаках.

Сидіти б їм під стріхами

.Чекати б їм тепла

Та жаль, що всюди віхола

Поживу замела.

Сніги, мов білі килими

А долі ні зерна.

Я хліба накришила їм

Посипала пшона.

Горобчики наїлисяЦвірінь – цвірінь – цвірінь

Тук – тук – тку

Так – так – так

І комахка, і черв'як

Всяка мушка і жучок короїд

Будуть дятлу на обід.

Дятли – осілі птахи лишаються в нас протягом цілого року. Озброєні міцним дзьобом, дятли добувають комах з-під кори або добувають ялинові чи соснові шишки. На пеньку або в розгалуженні гілок дятел влаштовує кузню, в якій закріплює шишки. Роздовбуючи їх, він виймає насіння, яким живиться. Часто біля кузні дятла підгодовуються дрібні пташки – синиці, чечітки.

Довгохвоста, білобока,

На тину сидить сорока,

Поглядає до воріт –

Рибку там смакує кіт.

Сорока – чорнобілий птах з довгим хвостом – відома усім. Вона завжди виказує свою присутність голосним тріскотінням. Усі звірі і птахи знають, що якщо кричить сорока, то

десь поблизу може бути якась небезпека. Сорока – дуже поширена птаха від помірної зони Європи на схід до Камчатки. Зустрічається також на північному заході Африки і заході Північної Америки. Ця звичайна осіла і кочівна птаха живе як одна, так і парами і зграями.

Що стимулює людей до підгодовування птахів?

Птахів узимку треба підгодовувати тому, що:

- ми любимо своїх пернатих друзів;
- ми хочемо допомогти птахам витримати зимові негаразди;
- птахи є невід'ємною складовою біогеоценозів: лісів, боліт, полів, парків;
- птахи знищують багато комах, шкідників рослин, чим захищають наші сади, сквери та городи;
- ми милуємося їхньою красою, слухаємо їхні пісні.

Орнітологічна вікторина

1. Який птах узимку висить на деревах униз головою? Чому?

{Відповідь. Синиця. Зверху гілки вкриті снігом, а синиці добувають комах, яйця та личинки яких знаходяться на нижньому боці гілок.}

2. Який зерноїдний птах вигодовує своїх малят виключно комахами і за літо вирощує три або навіть чотири покоління пташенят? *(Відповідь. Горобець.)*

3. Скільки комах за добу приносить у середньому пара горобців пташенятам? *(Відповідь. Близько 500.)*

4. Про якого птаха йдеться?
«Тук-тук-тук» чути стук,
Та цей звук не від рук.
Птаха дзьобом стовбур б'є,
Лікарем для лісу є. *(Відповідь. Про дятла.)*

5. Які птахи, що полюють уночі, з'їдають за рік до тисячі мишей та гризунів кожен? *(Відповідь. Пугач, сова.)*

Слід усім запам'ятати

Птахів треба захищати.

Їх оселі не руйнуй,

А узимку, підгодуй!

Конкурс «Змайструй годівничку»

Зима. І сніг летить, і вітер злиться.

І навіть циглик на біду,

Хоч звичка в нього — бадьориться,

Притих під кущиком в саду.

Сніжинки білі — не комахи,

А ковдра біла — не тепло.

І повели розмову птахи

Про те, що буде, що було.

Конкурс «Що означають прислів'я про птахів?»

Ліпше пташці на зеленій вітці, ніж у пана в
золотій клітці

Всяка пташка своє гніздо знає. (Кожна пташ
ка своє гніздо хвалить. Погана та пташка, якій своє
гніздо не миле.)

Відповідь. Для кожної людини найдорожчим є власний дім і родина.
Нещасна та людина, яка не відчуває підтримки своїх рідних.)

3. Вліз межі ворони, каркай, як і вони. (*Відповідь.* У кожній спільноті людей є свої певні
правила. Якщо хочеш бути таким, як вони, — дотримуйся їхніх законів.)

4. Горобець маленький, а серденько має.

Відповідь. Серце — символ любові, добра й милосердя. Горобчик маленький, але, як і людина
та інші тварини, відчуває біль, страх і радіє теплу, світлу, достатку та підтримці ближнього.)

5. Куди орли літають, туди сорок не пускають.
(Відповідь. Орли часто символізують вольових, упевнених у собі людей. їм не потрібні ті, хто не тримає слова, багато говорить та пліткує.)
6. Соловей співає, поки голос має.
(Відповідь. Робити справу слід тоді, коли є час, сили й бажання. Тобто вчасно.)
7. Всяка сорока від свого язика страждає.
(Відповідь. Плітки, осуд інших не приводять до добрих наслідків.)

Як же жити бідним пташкам

У зимовий скрутний час?

Як же бути бідолашкам?

Пожалійте, люди, нас!

Ми зробили годівнички

Для горобчика й синички.

Корму також принесли,

Щоб голодні не були.

Крихти хліба і жовток,

Ще насіннячка й сирок.

Ще пшонця їм повну жменьку

І горішків чималенько.

От пташки як налетіли,

Мабуть дуже зголодніли.

Все склювали і наїлись

Та на кущиках розсілись.

З радості защебетали —

Так «спасибі» нам сказали.

Ніколи не зробимо шкоди

Тварині ми в ріднім краю.

Нехай звеселяють природу —

Співають пташки у гаю.

Ми друзі їх вірні і щирі,

Бо ми бережем повсякчас,

Пташок, що літають у вирій

І всіх, хто зимує у нас.

Конкурс «Харчовий кошик для птахів»

Ось і підійшло до закінчення наше свято. А зараз, любі друзі, ви одягайтесь, ми підемо на вулицю в повісимо годівнички, щоб пташки були ситими взимку. А всіх присутніх ми запрошуємо на відкриття шкільної пташиної їдальні.

Учні 11 класу з задоволенням погодилися допомогти малечі розвісити годівнички на шкільному подвір'ї.

Птахи - наші друзі дорогі!
Знаю я, і знаєш ти:
Птахів треба берегти!